

at man lister adskillige Sugerør ned i Borgernes Lommer og paa den Maade lister Pengene ud af dem, den Skat er slet.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at den indirekte Beskatning havde den gode Egenskab, at man kunde unddrage sig den. Jeg gad vidst, hvorledes dette skulde gaa til. Maa jeg i den Forbindelse minde om, at af alle Varegrupperne paa Toldloven er der 9, der tilsammen udgøre mindst $\frac{4}{5}$ af den samlede Toldbeskatning, og det er Varer, som bruges af alle. De Varegrupper, der kun bruges af enkelte Rigmænd, kan man gerne lægge høj Told paa, det fylder ikke noget i Statskassen alligevel, men det, der skal batte noget og fylde noget i Statskassen, er Skatten af de almindelige Forbrugs-genstande. De 9 Grupper, jeg antydede, ere følgende: Manufakturvarer — det er den Gruppe, der indbringer det største Beløb af alle —, Sukker, Kaffe, Petroleum, Stenkul, Tømmer og Trævarer, Metal og Metalvarer, Drikkevarer og Tobak. Jeg antager, at det af alle vil erkendes, at det er almindelige Forbrugs-genstande. Disse indbringe som sagt $\frac{4}{5}$ af hele Toldbeskatningen, saa det er en Misforstaaelse, naar man mener, at man kan unddrage sig Skatten, naar man vil. Nej, det vil ikke være særdeles meget, man kan unddrage sig.

Det ærede Medlem var samtidig inde paa Kultolden og Frugtolden. Maa jeg herom sige, at der har været drevet et stort Postyr baade her og der, baade i og udenfor Folketinget med denne Frugtold, som om det var Landets Ve og Vel, det gjaldt. Jeg hører til dem, der ønske, at al Frugten var fri for Told. Jeg holder særdeles meget af Frugt og vil gerne, at Forbruget af Frugt skal udbrede sig mere og mere. Men jeg anerkender ikke, at f. Eks. Toldfrihed for Ferskener, Ananas, Meloner, Vindruer og andre slige Frugter er noget, man særlig skulde stille imod, under Paastand om, at det er almindelige Forbrugs-genstande. Jeg tror, at der er Tusinder og atter Tusinder paa Landet, som aldrig have set en Fersken eller kende noget til den Slags Frugter. Jeg erkender, som sagt, at det var ønskeligt, om Brugen af Frugt blev mere almindelig, men vil man noget saadant, skal man benytte andre Midler og ikke Midler, som ikke have noget at betyde. Saa skal man gennem Foreninger og Statstilskud arbejde paa, at Frugtavlen kan blive mere almindelig, findes ved hvert eneste Hus her i Landet. Det er en kendt Sag, at Frugttræer ere meget villige til at gro. Man har dejlig

Frugt i Klitsandet oppe ved Skagen og i Hedesandet ude ved Ringkøbing og mange andre Steder i Hedeegne. Gode Frugt-sorter kunne gro selv paa tarvelig Jordbund. Vil man gøre noget for at skaffe gode Frugter, er her Midlet. Det er Toldfrihed ikke; den fører ikke til noget væsentligt Resultat.

Med Hensyn til Kultolden vil jeg sige, at det ganske vist var bedre, om Kullene vare helt fri, som Finansministeren oprindelig har foreslaaet, men da man i det andet Ting kom ind paa adskillige Nedsættelser, navnlig for Frugtens og de simple Manufakturvarers Vedkommende, var det nødvendigt at søge Erstatning; man kan jo ikke faa Nedsættelse over hele Linien, Finanserne skulle bevares, som det ærede Medlem for 2den Kreds i Gaar sagde. Det kan ikke gaa an at gaa for langt ned med Finanserne. Den højtærede Finansminister har ogsaa ment, at man ikke kunde gaa længere end til 2 Mill. Kr., saa naar man forlanger Nedsættelser her og der, maa der skaffes Vederlag for det paa anden Maade. Naar man har strøget de to Trediedele og kun beholdt den ene Trediedel af Kultolden, saa er det et godt Skridt. Men jeg vilde selvfølgelig helst, at vi kunde stryge baade det ene og det andet; det ville vi vel sagtens alle; men vi skulle jo have Penge ind paa den ene eller anden Maade.

Jeg fastholder, som sagt, at Ministeren har udarbejdet sit Forslag saaledes, at det stiler i Retning af en Nedgang af Forbrugsbeskatningen paa en saadan Maade, at det kan mærkes. Jeg er glad ved, at Nedsættelsen ikke fordeler sig paa mange Positioner, men samler sig paa enkelte, saaledes at det kan mærkes i hvert eneste Hjem i det ganske Land, paa Petroleum, Kaffe, Ris osv., paa enkelte store Positioner, hvor der ikke blot bliver Nedgang, men fuldstændig Toldfrihed, saa det mærkes selv i det fattigste Hjem. Saaledes ønsker jeg en Nedgang i Forbrugsbeskatningen og ikke saaledes, at man fordeler den over en Mangfoldighed af Smaaposter, som ingen mærke videre til. Det er en udmærket Egenskab ved dette Toldforslag, at Nedgangen i Forbrugsbeskatningen er taget paa denne Maade.

Saa skal jeg gaa over til at tale lidt om Værditold. Den er jo bleven meget stærkt kritiseret. Jeg er glad ved at se, at ogsaa i den Henseende peger Forslaget i den rigtige Retning, i Retning af Værditold i Stedet for Vægttold. At Vægttolden er uretfærdig, hører der ikke meget til at